

XLVIII.

B e t æ n k n i n g

over

1) Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger,

og

2) Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Oprettelsen af en Flaadestation i Aggersøsfund.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Marts 1875).

I det Forslag om Befæstningsanlæg, der af Krigsminister Thomsen forelagdes for Folkethinget i 1872—73, var Kjøbenhavns Befæstning det Hovedpunkt, hvortil de øvrige foreslaaede Anlæg sluttede sig som Støttepunkter under de indledende Fægtninger. Kjøbenhavns Befæstning vil efter Udvalgets Flertals Anskuelse saaledes overstige saavel Landets økonomiske som personlige Kræfter, at det allerede af denne Grund var rimeligt, at Thinget ikke var tilbøjeligt til en indtrængende Behandling af Befæstnings-sagen paa dette Grundlag. I de nu foreliggende Forslag er Befæstningen af Kjøbenhavn i det Mindste tilføjet saaledes i anden Række, at der aabner sig en Udsigt til en frugtbar Forhandling om Landets Forsvar i Almindelighed. Man savner imidlertid en samlet begrundet Plan for vore Forsvarsmidlers Anvendelse i disse Forslag, der altså meget bære Præget af Ønsket om „ikke at foregribe“ nogen af de forskellige Forsvarsplaner, som alle have det tilfælles, at de hver for sig ville lægge Beslag paa Landets samtlige Kræfter og saaledes indbyrdes burde udelukke hinanden. Man skal ikke her indlade sig paa en Fremstilling og Kritik af disse forskellige Planer, der vel kunne forenes ved Overenskomst; men vistnok kun paa Befæstning af Landets Kræfter i Almindelighed og Forsvarets virkelige Styrke. En Forsvarsplan, der tilfredsstiller alle de Sagtyndige, kan ganske vist ikke gennemføres, men det synes desuagtet at maatte paahvile Krigsbestyrelsen, naar den stiller overordentlige Fordringer om Befæstningsanlæg, samtidig at fremkomme med en samlet og endelig Plan for Forsvarets Ordning i Almindelighed.

En saadan Plan er ikke alene ikke fremlagt, men end ikke tilføjet i Udsigt. Overfor en saadan Usikkerhed fra Krigsbestyrelsens Side kunde det være naturligt, om Udvalget tilraadede Thinget at indtage en afventende Holdning. Ikke desto mindre har Flertallet dog troet at burde fremsætte de Betragtninger over Vilkaarene for vort Forsvar, som man med den Veiledning, der haves i de opstillede Regjeringsforslag og øvrige meddelte Oplysninger, har kunnet anstille, og ligeledes støttet hertil at fremlægge de Forslag, som man med de givne Forudsætninger har kunnet finde tilraadelige, uden at disse Forslag dog kunne gjøre Fordring paa den Sikkerhed i Enkeltighederne, som kun en vel overvejet samlet Forsvarsplan fra Krigsbestyrelsens Side kan give.

Naar man under tidligere Overveielser af Betingelserne for vort Forsvar opstillede en Række forskellige Eventualiteter, saasom at man kom til at kæmpe med en Modstander, der enten var os underlegen baade tillands og tilvands eller en af Delene, eller som var os overlegen paa alle Omraader, da indskrænker disse Muligheder sig efter vor Opfattelse til den sidste; thi kun dersom vi under vort Forsvar finde Understøttelse af en større Magt, vil der kunne blive Tale om, at vi paa noget Omraade kunne blive en Modstander overlegen, og i saa Fald ville vi kunne kæmpe under Omstændigheder, som vi selv kunne vælge, og for hvilke der ikke forud med Fordel kan opstilles nogen rimelig Beregning. Nødes vi derimod til en Forsvarskamp, i hvilken vi staa ene, da vil vor Modstander sandsynligvis være os overlegen saavel tillands som tilvands. Med en